

عنوان مقاله:

تاثیر اقلیم بر معماری بومی و پایدار استان خراسان رضوی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نازنین ابریشمی

هومن ابریشمی

امیرحسین ابریشمی

خلاصه مقاله:

ویژگی های آب و هوایی هر منطقه نقش مهمی در شکل دهی معماری آن منطقه دارد. در گذشته معماران و مردم توجه بسیار زیادی به اقلیم و آسایش حرارتی داشته اند. شناخت پتانسیل های طبیعی برای ایجاد آسایش توسط شاخص های آسایش حرارتی و برداشت از الگوهای معماری بومی که پاسخگوی مسائل اقلیمی بوده اند می تواند در شکل دهی بهتر معماری امروز مفید باشد. همواره معماری استفاده از تجارب، سنتها و شیوه های زندگی بوده و هست که مبانی اصلی معماری بومی را تشکیل می دهد. به طور کلی اجتماع پذیری فضاها، جمعیت و سکونت در یک مکان ملزوم وجود آب و هوای مناسب و شرایط آسایش می باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی مطالعات اقلیمی و جغرافیایی و تحلیل معماری بومی و رسیدن به اصول و راهکار های طراحی می باشد، با بررسی های به عمل آمده مشخص شد که استان خراسان رضوی از تنوع اقلیمی برخوردار است و دارای دو نوع اقلیم می باشد: ۱- معتدل و خشک (تربت جام - خواف...) (ماخذ: مهندسین مشاور خودآوند ۱۳۸۸) ۲- معتدل و متمایل به سرد و نیمه خشک (مشهد - قوچان - سبزوار - چناران و.....) (پرداز ۱۳۸۸)

کلمات کلیدی:

اقلیم ، معماری بومی ، راهکار های طراحی ، آسایش ، امروز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043216>

